

Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at der om Sagen nedsættes et Udvalg paa 7 Medlemmer, og at Sagen, naar Udvalget har afgivet sin Betænkning, undergives 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling, vil komme paa Dagsordenen for et af Tingets følgende Møder.

Ved 2den Landstingsmand for 5te Kreds (Oluf Jensen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for den danske Købstadforening om snarlig Gennemførelse af Ændringer i den kommunale Skattelov.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fiskerilaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Som dette Lovforslag den 17. December 1913 blev fremsat i Folketinget, var det væsentligt et Forslag om Forlængelse af den da gældende Lov af 30. April 1909, kun med den Forandring, at Renten blev sat op fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pCt. aarlig. Under Forhandlingerne i Folketinget blev der indført nogle smaa Ændringer, som jeg blot lige skal nævne. Den første Ændring var i 2det Stykke § 2, hvor der i den dagældende Lov stod, at for at kunne komme i Betragtning ved Ydelsen af Laan skulde vedkommende skaffe Attest fra 2 paalidelige Mænd, medens der nu blev indsat, at denne Attest skulde udstedes af den stedlige Fiskeriforenings Bestyrelse, hvor en saadan Forening findes, i modsat Fald af fuldt paalidelige Mænd; og dernæst blev der tilføjet, at for at han skulde være kvalificeret til at faa et saadant Laan, skulde han skaffe Attest for, at han efter det fyldte 16de Aar havde drevet praktisk Saltvandsfiskeri i mindst 4 Aar. Den anden Rettelse gik ud paa, at der til § 4 a. gjordes en Tilføjelse om, at der ogsaa skulde kunne ydes „Andels-Salgsforeninger af Medlemmer Laan til Anskaffelse af Materiel, derunder særlig Emballage, til Forretningens Drift“. Ligeledes blev der

under samme Paragraf, Litra f., indføjet efter „Fiskeredskaber“: „og Laan til Andels-Salgsforeninger til Anskaffelse af Materiel“, hvilke Laan skulde være tilbagebetalte senest i Løbet af 3 Aar. Med andre Ord, disse Tilføjelser gik ud paa at udvide Rammen for de Tilfælde, i hvilke Laaneforeningerne skulde kunne søge Laan af Staten. Forslag om disse Tilføjelser til Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget i Folketinget ved anden Behandling den 3. Juni 1914. Men da Rigsdagen snart efter sluttede, kom vi ikke videre med Forslaget den Gang. I denne Samling fremsatte jeg Forslaget enslydende med det, der var vedtaget ved anden Behandling i Folketinget den 3. Juni 1914. Men medens Forslaget den Gang gik ud paa, at det skulde være et Tillæg til Loven af 1909, optrykte vi nu hele Loven, som den kommer til at lyde, naar disse Ændringer indføres, saa at Lovforslaget nu hedder: „Forslag til Lov om Fiskerilaan“.

Under de Behandlinger, Lovforslaget er undergaaet i Folketinget, er der yderligere kommet en Ændring til, ligeledes i § 2, 2det Stykke, idet der nemlig er blevet tilføjet, at af de mindst 4 Aar, i hvilke en laansøgende Fisker efter det fyldte 16de Aar skal have drevet praktisk Saltvandsfiskeri for at kunne komme i Betragtning, skal de to Aar ligge samlede og indenfor et Tidsrum af 10 Aar forud for Ansøgningens Indgivelse.

I de 10 Aar, indtil 31. Marts d. A., i hvilke Loven har virket, tror jeg, man maa indrømme, at den har gjort god Nytte, men man maa ogsaa indrømme, at Staten har lidt adskillige Tab. Omtrent 10 pCt. af de Summer, som er udlaaet til Laaneforeninger til Fiskerifartøjer, er blevet indbetalt — det følger af sig selv, da de staar solidariske. Største Delen af det Tab, som er lidt i disse 10 Aar, falder imidlertid nærmest paa Aarene 1908—09, paa hvilken Tid man, som det er Rigsdagen bekendt, gjorde Forsøg med, om det lod sig gøre at drive Fiskeri under Island med danske Baade, som har hjemme her. Forsøget mislykkedes imidlertid, og den dertil bevilgede Sum blev i alt væsentligt tabt. I de sidste Aaringer har man ikke lidt synderlige Tab ved Udlaan til Fiskerifartøjer, hvilket ligger i, at man efterhaanden bedre forstaar at føre Kontrol dermed og at bedømme, hvorvidt de Taksationer, der foretages over disse Baade, er fuldt forsvarlige eller ikke. Selv om man i de Aar, Loven har virket, har lidt et